



FOTO: Øystein Thorvaldsen

i

OM VERKET:

«Erta Ale» forkullet gran (2019)

HVOR OG NÅR: Vises på Aleksander Stavs separatutstilling «Apeiron», 14. januar – 14. februar på Trøndelag Senter for Samtidskunst, Fjordgata 11, Trondheim

KUNSTNER: Aleksander Stav (f. 1983)

TIDLIGERE VERKER: Aleksander Stav er født i Trondheim og bor og arbeider på Hadeland. Han er utdannet ved Bournemouth Institute of Art and Design og Kunstakademiet i Bergen. Stav har vist sine arbeider i separatutstillinger og gruppeutstillinger i Norge, Skandinavia, Storbritannia, USA og Brasil. I de siste årene har hans kunstneriske praksis utviklet seg til å omfatte større utstillinger og stedsspesifikke prosjekter. Gjennom mange år har han også samarbeidet med kunstnerkollega Lars Skjelbreia om utvikling og produksjon av kunstprosjekter til offentlige rom. Utstillingen «Apeiron» er Aleksander Stavs første separatutstilling i Trondheim og viser verker fra perioden 2011–2019.

«Det ligger en slags motsetning i det å brenne tre for å bevare det, noe som umiddelbart assosieres med noe destruktivt, men som likevel tjener motsatt hensikt.»

KUNSTEN Å SE

Denne skulpturen er brent for å bevares

Denne store veggengte skulpturen i forkullet tre er fascinerende nok i seg selv. Som et skue. Den er satt sammen av en rekke vertikale felt, men det er en sammenheng i den buktende tekturen. Linjer later til å fortsette over på neste felt. Som helhet er den skinnende svart, full av skyggeeffekter. Den glinser som noe levende og kullsvart. Et nærbilde eller en oversikt over noe gigantisk. Et utsnitt fra en ufattelig mye større helhet, noe som fortsetter utenfor det vi kan overskue her fra vårt ståsted som enkeltbetrakter.

Den rektangulære skulpturens svarthet kommer av forkulling, eller karbonisering. Dette er en eldgammel tradisjon, kanskje særlig

kjent fra Japan, for bevaring av treverk. Det ligger en slags motsetning i det å brenne tre for å bevare det, noe som umiddelbart assosieres med noe destruktivt, men som likevel tjener motsatt hensikt. Verket er dessuten kalt «Erta Ale», muligens oppkalt etter en av Etiopias mest aktive vulkaner – igjen en kobling opp mot noe voldsomt og destruktivt, og samtidig eldgammelt og bestandig.

At hele skulpturen er formet som en dør er kanskje ikke helt tilfeldig. Den åpner – med alle sine tilsynelatende motsetninger – opp for innsikt inn i koblinger av gammelt og nytt. Den er splitter ny samtidskunst som bygger på eldgammel håndverkstradisjon. Den er en del av



TEKST:
Gustav
Borgersen,
kunsthistoriker
og kritiker

en utstilling med tittelen «Apeiron», et gresk ord som med sine mange betydninger kan peke mot noe evig og grenseløst.

I vår samtid, der naturressurser, gamle håndverkstradisjoner, bærekraft, bevaring og gjenvinning er et mer brennbar tema enn noen gang, er det alltid tankevekkende å finne igjen ideer som kan føres tilbake til det som har fulgt mennesker opp gjennom årtusener. Og som et apropos: Det understreker kanskje at vi i 2021, akkurat som for mange tusen år siden, fortsatt trenger myter og kulturuttrykk til å forklare og forstå vår situasjon og våre eksistensielle vilkår.

ukeadressa@adresseavisen.no